

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004876 18 Кж 4
Бања Лука, 30.11.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као председника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужених Е.Т., М.М. и А.Х., због кривичног дјела обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог Е.Т. и његовог браниоца, те бранилаца оптужених М.М. и А.Х., изјављеним против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004876 18 К од 15.11.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 30.11.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Обацује се као необлаговремена жалба оптуженог Е.Т., а одбијају се, као неосноване, жалбе његовог браниоца и бранилаца оптужених М.М. и А.Х., изјављене против рјешења Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004876 18 К од 15.11.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004876 18 К од 15.11.2018. године, против оптужених Е.Т., М.М. и А.Х., продужен је притвор након изрицања првостепене пресуде, којом су оглашени кривим због кривичног дјела обљуба над дјететом млађим од петнаест година из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђени на казне затвора у трајању од по 8 (осам) година.

Притвор је у односу на сва оптужена лица, продужен из притворског разлога предвиђеног у одредби члана 197. став 1. тачке г) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС) и по том рјешењу може трајати најдуже још 9 (девет) мјесеци, а у складу са одредбом члана 203. став 3. ЗКП РС.

Против наведеног рјешења жалбе су изјавили оптужени Е.Т. и његов бранилац, те браниоци осталих оптужених.

Бранилац оптуженог М.М., адвокат Р.С. из Д., жалбу је изјавио због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног

чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи тако што ће се притвор укинути, уз евентуално одређивање блажих мјера од мјера притвора или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Бранилац оптуженог А.Х., адвокат С.С. из Д., жалбу је изјавила због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се рјешење укине, да се укине и притвор, те да се овом оптуженом одреде мјере забране из члана 187. став 2. и 5. ЗКП РС.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбе, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Оптужени Т. побијано рјешење је примио дана 15.11.2018. године, а жалбу је изјавио дана 26.11.2018. године, па како је сходно члану 335. став 2. ЗКП РС, рок за изјављивање жалбе три дана од дана достављања рјешења, то је иста поднесена послје законског рока за њено подношење, па је овај суд ту жалбу одбацио као неблагоприятну.

Жалбама бранилаца оптужених М.М. и А.Х. оспорава се постојање основане сумње да су ови оптужени починили кривично дјело за које се терете, а затим ове жалбе, као и жалба браниоца оптуженог Е.Т., оспоравају и оправданост продужења притвора према оптуженима из притворског разлога предвиђеног у члану 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Оцјењујући те приговоре, овај суд налази да су они неосновани. Наиме, основана сумња да су оптужени починили кривично дјело за које се терете оптужницом, потврђена је бројним доказима (исказима свједока и објективним доказима) provedеним на претресу пред првостепеним судом, па имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, нема мјеста аргументима жалби бранилаца оптужених М. и Х., заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње да су ови оптужени починили кривично дјело обљуба над дјететом млађим од петнаест година, из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС.

Такође су неосновани приговори жалби бранилаца да није било мјеста продужењу притвора против оптужених из притворских разлога предвиђеним чланом 197. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме, побијано рјешење је правилно утврдило да би пуштање на слободу оптужених, имајући у виду начин и околности под којима је извршено кривично дјело обљуба над дјететом млађим од петнаест година, из члана 172. став 3. у вези са ставом 1. КЗ РС, као и његове последице, у својој свеукупности представљају нарочите околности које дјело чине тако тешким. Дакле, све околности наведене у побијаном рјешењу и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужених на слободу, имале за резултат стварну пријетњу нарушавања јавног реда, па је првостепени суд правилно поступио када је и након изрицања пресуде продужио притвор према оптуженима по основу из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС и о

томе дао ваљане разлоге на страни 2. и 3. побијаног рјешења, које у цијелости прихвата и овај суд, па се жалиоци упућују на те разлоге.

Стога залагање жалби да се побијано рјешење укине, односно, преиначи и умјесто притвора да се оптуженима изрекну мјере забране, није основано.

Из наведених разлога жалбу оптуженог Т. је ваљало одбацити као неблаговремену, а жалбе његов браниоца и бранилаца оптужених М. и Х. одбити као неосноване, а на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић